

Elies Barberà i Marta Montiel protagonitzen 'No m'oblídeu mai' a La Seca – Espai Brossa.

Segons dades de l'OMS, el suïcidi ha esdevingut la segona causa de mort entre joves de 15 a 29 anys arreu del món, i una de les primeres al nostre país. D'altra banda, cal no menystenir el nombre de temptatives, molt més alt que el de suïcidis consumats en menors d'edat —la fundació ANAR, que ajuda nens i adolescents en situació de risc, alerta d'un increment dels intents de suïcidi: l'any 2017 va atendre 627 intents de suïcidi i 531 casos d'autolesions a tot l'estat—. Darrerament, diverses dades i notícies, entre elles l'existència d'un aberrant joc cibernètic anomenat "Balena Blava"—en el terreny teatral, se n'ha fet ressò el monodrama *Balena blava* (2018), amb dramaturgia de **Victoria Szpunberg**, música de **Raquel García-Tomás** i direcció escènica de **Xavier Albertí**—, han fet saltar les alarmes, i nombrosos experts de l'àmbit de la salut mental han expressat la necessitat que hi ha de parlar del suïcidi juvenil, desmentint falsos mites i buscant estratègies de prevenció, detecció i desestigmatització.

No m'oblídeu mai, l'obra que aquí ens ocupa, parteix d'una immersió documental que inclou converses amb especialistes —**Anna Calvet**, **Núria Martorell**, **Fina Trullàs**, **Helena Quesada** (Obertament), **Jaume Funes** i l'associació DSAS—, l'assistència a congressos i conferències i, sobretot, les entrevistes realitzades a setze joves que han experimentat en primera persona la depressió i que, en algun moment de la seva vida, han estat escomesos per una pulsio suïcida. En escena, els dos intèrprets assumeixen de manera fragmentària algunes vivències de sis d'aquells testimonis, mantenint la literalitat de les seves expressions i reproduint les diccions corresponents.

La primera intervenció, prèvia als testimonis pròpiament dits, ens agafa de sorpresa. L'actriu **Marta Montiel**, que està asseguda entre el públic, s'aixeca i se'ns adreça per referir-nos una anècdota traumàtica —va presenciar com una noia es llençava al metro— que aporta una mirada externa al conflicte. Després assistirem a l'escenificació d'alguns fragments d'entrevistes realitzades per tal de documentar i bastir la dramaturgia; en aquest procés volgutament autoreferencial i metateatral, l'entrevistador/a —els dos intèrprets s'alternen en aquest

oaparams=2_bannerid=1650_zoneid=48_cb=c:
de-la-muntanya)

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1669_zoneid=49_cb=3)

+ Llegits

- 1 [Érem ídols de nosaltres per la submissa fe de després](https://www.nuvol.com/critica/idols-de-nostres-per-la-submissa-fe-de-despres/) (<https://www.nuvol.com/critica/idols-de-nostres-per-la-submissa-fe-de-despres/>).
- 2 [Els deu errors més freqüents en català](https://www.nuvol.com/noticies/deu-errors-freqüents-en-catala/) (<https://www.nuvol.com/noticies/deu-errors-freqüents-en-catala/>).
- 3 [Carla Rovira: "El problema no és el tap generacional. És la precarietat"](https://www.nuvol.com/entrevistes/carla-rovira-el-problema-no-es-el-tap-generacional-es-la-precarietat/) (<https://www.nuvol.com/entrevistes/carla-rovira-el-problema-no-es-el-tap-generacional-es-la-precarietat/>).
- 4 [FAQS. Com controlar la cultura d'un poble](https://www.nuvol.com/noticies/faqs-com-controlar-la-cultura-dun-poble/) (<https://www.nuvol.com/noticies/faqs-com-controlar-la-cultura-dun-poble/>).
- 5 [Entre l'amnèsia i l'amnistia](https://www.nuvol.com/opinio/entre-lamnèsia-i-lamnístia/) (<https://www.nuvol.com/opinio/entre-lamnèsia-i-lamnístia/>).
- 6 [Fake Neus](https://www.nuvol.com/opinio/fake-neus/) (<https://www.nuvol.com/opinio/fake-neus/>).
- 7 [Si no t'hagués conegut. L'edat d'Andrea Ros](https://www.nuvol.com/critica/si-no-thagues-conegut-ledat-dandrea-ros/) (<https://www.nuvol.com/critica/si-no-thagues-conegut-ledat-dandrea-ros/>).
- 8 [Els contes més bonics del món](https://www.nuvol.com/noticies/els-contes-mes-bonics-del-mon/) (<https://www.nuvol.com/noticies/els-contes-mes-bonics-del-mon/>).
- 9 [Confesso que he rodoeditzat](https://www.nuvol.com/opinio/confesso-que-he-rodoreditzat/) (<https://www.nuvol.com/opinio/confesso-que-he-rodoreditzat/>).
- 10 [Si no t'hagués conegut. Les vides possibles de Pablo Derqui](https://www.nuvol.com/noticies/si-no-thagues-conegut-les-vides-possibles-de-pablo-derqui/) (<https://www.nuvol.com/noticies/si-no-thagues-conegut-les-vides-possibles-de-pablo-derqui/>).

Rent a Scooter
(www.via-vespa.com)

(<http://www.via-vespa.com>)

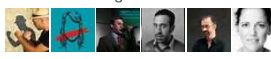

Núvol, digital de cultura
30 932 M'agrada

M'agrada la pàgina

Registra't

A 6 amics els agrada

Núvol, digital de cultura
Fa 9 hores

A Núvol som una mica rars. Ens llegim els llibres abans de parlar-ne. Avui us ressenyem 'El tumor' de **Toni Soler**.

paper— exhorta el testimoni a que parli lliurement, sense imposar-li cap ordre ni cap lògica, car correspondrà al dramaturg aglutinar i construir un sentit.

Els dos actors mostren una gran quantitat de recursos i registres a l'hora d'interpretar diferents testimonis. Montiel, que ens ha introduït a l'espinosa temàtica des de fora del conflicte i de l'escena pròpiament dita, assumirà la identitat de diferents noies que han passat per processos conduents a l'autodestrucció. Resulten especialment colpidors els testimonis d'una jove que als catorze anys va caure en una depressió infantil, després d'haver estat víctima de l'obsessió dietètica de la seva mare, i d'una altra que compta amb antecedents de maltractament i suïcidi a la seva família i que presenta una certa tendència mimètica en algunes de les seves conductes autolesives i ideacions autolítiques.

Elies Barberà encarna, en primer lloc, un noi de vint-i-dos anys que ens explica retrospectivament dos grans conflictes que l'han marcat: d'una banda, l'anorèxia que va patir als nou anys; de l'altra, una depressió que li va sortir més endavant, en la primera joventut, i que va ser tractada amb una medicació intensiva farcida d'ansiolítics i hipnòtics. Més endavant, quan el músic **Edu Vázquez** surti a escena i toqui la bateria, l'actor assumirà la identitat d'un jove de Santiago de Xile que fa servir la música —en concret, la bateria— per desfogar, canalitzar o conjurar el patiment provocat per una depressió endògena —“tenia apagones”— que seria posteriorment agreujada per pallisses i abusos. En aquesta part de l'obra s'encavalcaran les rèpliques del jove xilè i d'una noia de les Illes Balears —interpretada per Montiel— que no vol medicar-se per por de perdre la seva personalitat.

Es tracta d'una proposta documental i testimonial que arrenca de la vivència de les persones entrevistades, i es troba tan lluny de la teatralització com d'un ancoratge teòric. La dramatúrgia opta per conformar un cor de veus a partir de testimonis orals la literalitat dels quals és escrupolosament respectada. Del pròleg que introdueix una mirada externa s'arriba a una consigna final d'esperança que exhorta a depositar la por i atrevir-se a estimar —val a dir que tots els testimonis recollits són supervivents i els caracteritza la voluntat de sortir-se'n, tot i que això no els garanteix no recaure-hi—. En l'entremig, hi ha l'escenificació d'una entrevista, amb testimonis predominantment estàtics que, asseguts a una cadira, tenen una mirada que bascula entre la necessitat de ser escoltats i una desvalguda recança; un bloc central, en què els actors s'adrecen al públic, llençant idees com aforismes, retalls biogràfics i notes de diari, amb el so de la bateria que contribueix a intensificar el dolor i la ràbia —el soroll mental—, i una tercera part, més breu, en què uns altres dos testimonis conversen i intercanvien inquietuds i vivències, buscant l'empatia i la identificació amb l'interlocutor. Es crea ritme a partir dels canvis de llengua i dialecte, intensitat o volum de la veu, postura corporal i extensió dels fragments, i el fet que els intèrprets s'encarreguin en alguns moments d'ajustar el so i les llums —el disseny tècnic és a càrrec de **Lluís Robirola**— ve a reforçar la idea que la recerca i la construcció de l'espectacle els pertany, fins al punt que en dominen els temps, els sons i les textures.

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1662_zoneid=126_cb=:narrativa)

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1642_zoneid=224_cb=:cantut)

(<https://www.cantut.cat/>)

Els relats se superposen i, tot i que els canvis d'accent i de dicció permeten distingir entre els diferents testimonis, hi ha experiències que són vàlides per a tots, i d'altres que no. Apareixen —i cal caçar-les al vol, totes aquestes expressions particulars— sentiments d'abandó i de culpa; mons paral·lels i imaginaris com a defensa enfront del *bullying*; somnis recurrents de persecució, fugida, ofec o caiguda; paràlisi del somni, sentiment de culpa i autolesions en múltiples modalitats. La crueltat i l'ona expansiva de les xarxes socials. L'ocultació, el menyspreu, les calúmnies. L'excés d'emocions i l'espiral d'ansietat constant. La perversa (ir)racionalitat que fa que tot condueixi a la fatal i en aparença ineludible decisió de matar-se, d'acabar amb tot.

Diu **Ramón Andrés** —*Semper dolens* (Acantilado, 2015)— que la història del suïcidi no és més que la història —individual i social— del dolor, un mostrar de la fragilitat humana. I que en tot ésser viu hi ha un impuls que, paradoxalment, estimula tant la supervivència com l'autodestrucció. No és veritat que estimem la vida incondicionalment. Per això cal fer que valgui la pena conservar-la. *No m'oblideu mai*, proposta de teatre Verbatim, basat en la paraula dels testimonis, busca conscienciar de la necessitat de demanar i oferir ajuda. Sense estigmatitzar, menystenir ni romantitzar.

NO M'OBLIDEU MAI - Tràiler

Després de cada funció hi haurà un col·loqui amb l'equip artístic, especialistes convidats i el públic. Per a les properes sessions, **La Seca** – **Espai Brossa** ha organitzat una sèrie d'activitats paral·leles:

Dimecres 23 de maig. Col·loqui postfunció amb **Victoria Nicuesa**, professora de secundària i terapeuta, *coach* especialitzada en educació i formadora de professors, i **Marc Peris**, *coach*.

Dijous 24 de maig. Col·loqui postfunció amb **Josep Vilajoana i Celaya**, degà del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, i **José Ramón Ubieto**, psicoanalista i psicòleg.

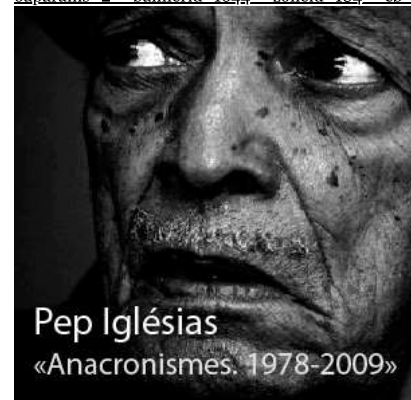
Divendres 25 de maig. Col·loqui postfunció amb **Fina Trullàs**, psicòloga, educadora social i promotora de la resiliència.

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1663_zoneid=183_cb=

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1644_zoneid=184_cb=

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1639_zoneid=185_cb=

(https://ad.nuvol.com/revive/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=1659_zoneid=186_cb=literaris%2Fbases-1)

Dissabte 26 de maig. Col·loqui postfunció amb **Joan Martínez Prieto**, director de la delegació a Catalunya de l'AEPAE (Asociación Española para la Prevención del Acoso Escolar).

Diumenge 27 de maig. Col·loqui postfunció amb **Thaïs Tiana**, psicòloga membre del Programa de Prevenció del Suïcidi de l'Hospital de Sant Pau i del Programa d'Atenció al Supervivent.

Etiquetes:

[Elies Barberà \(https://www.nuvol.com/tag/elies-barbera/\)](https://www.nuvol.com/tag/elies-barbera/) [La Seca – Espai Brossa \(https://www.nuvol.com/tag/la-seca-espai-brossa/\)](https://www.nuvol.com/tag/la-seca-espai-brossa/) [Llàtzer García \(https://www.nuvol.com/tag/llaterra-garcia/\)](https://www.nuvol.com/tag/llaterra-garcia/) [Marta Montiel \(https://www.nuvol.com/tag/marta-montiel/\)](https://www.nuvol.com/tag/marta-montiel/) [Teatre de l'Enjòlit \(https://www.nuvol.com/tag/teatre-de-lenjolit/\)](https://www.nuvol.com/tag/teatre-de-lenjolit/) [Verbatim \(https://www.nuvol.com/tag/verbatim/\)](https://www.nuvol.com/tag/verbatim/) [Comparteix a Twitter \(https://twitter.com/intent/tweet?text=Teatre Verbatim sobre el suïcidi juvenil%20-%20https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil/\)](https://twitter.com/intent/tweet?text=Teatre%20Verbatim%20sobre%20el%20suicidi%20juvenil%20-%20https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil/) [Comparteix a Facebook \(https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&p\[url\]=https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil&p\[images\]\[q\]=https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil&p\[summary\]=Es+tracta+d%27una+proposta+documental+i+testimonial+que+arrenca+de+la+vi](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&p[url]=https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil&p[images][q]=https://www.nuvol.com/critica/teatre-verbatim-sobre-el-suicidi-juvenil&p[summary]=Es+tracta+d%27una+proposta+documental+i+testimonial+que+arrenca+de+la+vi)

Subscriu-te a la Newsletter

correu electrònic

Fes-te subscriptor i gaudiràs de molts avantatges

LLIBRES · SORTEJOS · TEATRE · CURSOS

(/fes-te-subscriptor-de-nuvol/)

Articles Destacats

(https://www.nuvol.com/opinio/tenim-un-problema-amb-angels-a-

america/)

Tenim un problema amb 'Àngels a Amèrica' (https://www.nuvol.com/opinio/tenim-un-problema-amb-angels-a-america/)

(https://www.nuvol.com/critica/si-no-thagues-conegut-ledat-dandrea-

ros/)

Si no t'hagués conegut. L'edat d'Andrea Ros (https://www.nuvol.com/critica/si-no-thagues-conegut-ledat-dandrea-ros/)

(https://www.nuvol.com/noticies/joan-obiols-un-psiquiatre-i-molts-

artistes/)

Joan Obiols: un psiquiatre i molts artistes (https://www.nuvol.com/noticies/joan-obiols-un-psiquiatre-i-molts-artistes/)

(https://www.nuvol.com/noticies/s-o-s-brasil/)